

ZĀ•BAVA JE KDYĀ½ - MĀ•TE DCERU ...

ĀšterĀ½, 26 leden 2021

Jednou takhle odpoledne se mĀ; dcera drahĀ; prvorozenĀ; ocitla v rozpoloĀ¾enĀ-, Ā¾e by bylo vhodnĀ© se osamostatnit a bĀ definitivnĀ; plnĀ; svĀ©prĀ;vnĀ; (tzn. uklĀ-zet, jĀ-st, pĀ™ichĀ;zet â€“ vĀ;jechno tak, jak a kdy jen ona chce. ProstĀ; nemusel re Ā¾Ā;dnĀ; trapnĀ; rodinnĀ; pravidla). Vybrala si tedy vannonci nĀ;kolik zajĀ-mavĀ; znĀ; jĀ-cĀ-ch nabĀ-dek: kde inzerovali byt pronĀ;jem, respektive hledali nĀ; koho, kdo by jim za moĀ¾nost bydlenĀ- v jejich nadpoĀ•etnĀ©m byteĀ•ku vylepĀ;jil Ā¾ivotnĀ- ĀroveĀ. Ceny a moĀ¾nosti rĀ-znĀ© aĀ¾ hrĀ-znĀ©.

PĀ™es

halasnĀ; proklamovanou osobnĀ- svobodu mne vĀ;jak radĀ;ji na vĀ;jechna â€žuĀ¾Ā;Ā; jednĀ;nĀ-â€œ brala s sebou. DĀ-ky tomu jsem se postupnĀ; seznĀ;mila s rodinkou, kterĀ; by ji s radostĀ- a suverĀ©nnĀ; obrala nejmĀ©nĀ; o melouna (Ā¾e by to jako zaplatila rok dopĀ™edu), s pĀ;jnem, kterĀ; by ji obral jen o tĀ™icet tisĀ-c â€“ ale zato Ā•istĀ;, perfektnĀ; a bohuĀ¾el neĀ¾alovatelnĀ;, i s nĀ;kolika realitnĀ-mi agenty, z nichĀ¾ jeden byl opravdu neskuteĀ•nĀ½ a unikĀ;jtnĀ-. Nejen Ā¾e pĀ™iĀ;jel n a domluvenou schĀ-zku s tĀ™icetiminutovĀ½m zpoĀ¾dĀ;nĀ-m, ale po delĀ;jĀ-m zoufalĀ©m Ā;trachĀ;nĀ- po kapsĀ;jich zjistil, Ā¾e zapomnĀ;l papĀ-rek se jmĀ©nem panĀ-, kterĀ; byt pronajĀ-mĀ;i. A nĀ;davkem ani nevĀ;dĀ;l, ve kterĀ©m Ā•Ā-sle popisnĀ©m nabĀ-zenĀ½ byt je. Mobil s sebou nemĀ;l, aby si zavola do kancelĀ;jĀ™e, a kdyĀ¾ jsme mu jej nabĀ-dly, omluvil se s provinilĀ½m Ā°smĀ;vem, Ā¾e si jaksı nepamatuje Ā•Ā-slo do kanclu, ani tĀ© panĀ- - tedy nevĀ;dĀ;l, kam by mĀ;l volat... Nakonec si LeniĀ;ka pronajala holĀ½, zcela nezaĀ™Ā-zenĀ½ byteĀ•ek dva plus jedna s koupelnou (Ā•erstvĀ; pĀ™estavĀ;nou) koupelnou, neskuteĀ•nĀ; Ā;pinavĀ½mi okny zakrytĀ½mi snad stovetĀ½mi zĀ;clonami a mnoha obrovskĀ½mi zĀ;jmky na papĀ-rovĀ½ch panelĀ;jkovĀ½ch dveĀ™Ā-ch v nevyliĀ½ch futrech. CelĀ½ byt byl navrch vĀ;jude moĀ¾nĀ; obloĀ¾en prkĀ½nky (exmanĀ¾el majitelky byl truhlĀ;jĀ™-samouk) a vymalovĀ;jn velice vĀ;raznĀ½mi neĀ¾novĀ½mi barvami. O nejrĀ-znĀ;jĀ;Ā-m binci ani nemluvĀ;.

A

tak jsme upravovaly, drhly a myly, zaĀ™izovaly a malovaly. Na inzerĀ;jt jsme koupily opravdu hezkou a levnou sedaĀ•ku, kĀ™esĀ-lka a stolek. NĀ;sledovalo vybavenĀ-loĀ¾nice, do kterĀ© jsme sehnaly dvĀ; vĀ;jlendy, dvĀ; skladnĀ© a Ā°loĀ¾nĀ© skĀ™Ā-nky a bobĀ;jnka. NĀ;bytek byl bĀ-lĀ½, potahy jednobarevnĀ©, pĀ™Ā-jemnĀ; hnĀ;dĀ©, vĀ-c neĀ¾ zachovalĀ© a vĀ;jechno neskuteĀ•nĀ; lacinĀ©. CelkovĀ½ efekt tĀ½dennĀ-ho snaĀ¾enĀ- a svĀ;jĀ¾enĀ- â€“ velmi hezky zaĀ™Ā-zenĀ© hnĀ-zdeĀ•ko za relativnĀ; malĀ½ penĀ-z. VeĀ;jkerĀ½

transport nakoupenĀ©ho nĀ;bytku Lence osobnĀ; zaĀ™Ā-dil jejĀ- (blĀ;jhovĀ; zamilovanĀ½) Ā;jĀ©f. ChudĀ;jk, doufalâ€; Doufal vĀ;jak marnĀ;: uĀ¾ v tĀ© dobĀ; plĀ;jnovala, Ā¾e mu dĀ; co nejdĀ™Ā-ve vĀ;½povĀ;Ā•. ZaĀ™izovĀ;jnĀ- a vylepĀ;jovĀ;jnĀ- novĀ; nabytĀ½ch prostor dalo Lence novĀ½ smysl Ā¾Āivota. JeĀ;jtĀ; si koupila do obĀ½vĀ;jĀ•ku jednoduchou matnou tapetu s vytlĀ•ovanĀ½m vzorkem a rafinovanĀ;

pozvala na obĀ;d kamarĀ;jda Martina. Tenhle pĀ;tadvaciletĀ½ â€žskoro sirotekâ€œ, mlĀ;jdenec s bohatĀ½mi rodiĀ;ji, je klasickĀ½m prototypem vĀ;Ā•nĀ© â€žzlatĀ© mlĀ;jdeĀ¾eâ€œ. RodiĀ•e ho kvalitnĀ; oblĀ©kajĀ-, dĀ;jvajĀ- mu na jĀ-dlo a sluĀ;jnĀ© kapesnĀ© na vĀ;jechno ostatnĀ-. BydlĀ-pospolu v hezkĀ© praĀ¾skĀ© vilce a obĀ•as si zamobilujĀ-. ProtoĀ¾e majĀ- v rodinĀ; vĀ-c aut, vĀ¾dycky mĀ; Ā•Ā-m se pĀ™epavit z bodu "A" do potĀ™ebnĀ©ho bodu "B". Ā½e by nĀ;co studoval, nebo nĀ;kde pracoval? Ani nĀ;jhodou... (S

Lenkou se seznĀ;jmil tak, Ā¾e chodil k nĀ- do oddĀ-lu karate.) A proĀ• pĀ-Ā;ju â€žskoro sirotekâ€œ? ProtoĀ¾e k osobnĀ-m tĀ©to

rodiny dochĀ;jzelo vĀ;dy jen sporadicky, v podstatĀ; nĀ;jhodou. Za to, Ā¾e mu Lenka uvaĀ™Ā;la â€žnedĀ;lnĀ- jĀ-dloâ€œ jĀ- celĀ½ blaĀ¾enĀ½ otapetoval obĀ½vacĀ- pokoj. Za Ā•erstvĀ; upeĀ•enĀ½ drobenkovĀ½ kolĀ;jĀ• se Ā;jvestkama se tĀ©mĀ;Ā™ rozbreĀ•el. Tohle velkĀ© dĀ-tĀ;, odchovanĀ© fast foody, pizzou, hamburgery, bagetami vĀ;jeho druhu, restauracemi (byĀ; velmi kvalitnĀ-mi), zaĀ¾ilo nĀ;co nebĀ½valĀ©ho. HrĀ;jli si na domov: "on-tatĀ-nek" pracoval, "ona-maminka" vaĀ™Ā;la a chvĀ;jlila. Pokoj byl po nĀ;kolika hodinĀ;jch bĀ-lĀ½, Lenka spokojenĀ; a Martin se cĀ-til jako v rĀ;jji. Po obĀ;dĀ; a nĀ;slednĀ© minisiestĀ; mu Ā™ekla, Ā¾e Ā•ekĀ; nĀ;jvĀ;jtĀ;vu a poslala ho do hĀ;jje. Po pravdĀ; Ā™eĀ•eno, na to, aby se probojoval do jejĀ- loĀ¾nice, uĀ¾ nemĀ;l. Lenka

se po kompletnĀ-m odstĀ;hovĀ;jnĀ- doma ukazovala jen sporadicky. Po nĀ;kolika tĀ½dnech, kdy ostentativnĀ; dĀ;jvala najevo svou dospĀ;lost tĀ-m, Ā¾e pendlovala z prĀ;jce do svĀ©ho pĀ™Ā-jemnĀ©ho kutlochu, pak firemnĀ-m autem na rande, zpĀ;t, a rĀ;jno do prĀ;jce; po zmĀ-nĀ;nĀ½ch nĀ;kolika tĀ½dnech se vĀ;jak zaĀ•ala â€žobĀ•asâ€œ stavovat doma. Tu pro nĀ;jakĀ½ zapomenutĀ½ svezr, tu pĀ™inesla coca colu a kafe, tu se stavila jen tak, na kafĀ-Ā•ko pĀ™ed trĀ©ninkem. KdyĀ¾ pĀ™iĀ;jla se Ā;pinavĀ½m prĀ;jdlem, pĀ™inesla bez Ā™Ā-kĀ;jnĀ- prĀ;jĀ;jek. PostupnĀ;

vÁjak za•ala jezdit frekventovanÁ›ji. ObÁas potÁ™ebovala poradit se srde•nÁ-mi problÁ©my, protoÁ¾e â€žmuÁ¾skÁ½ jsou fužâ€œ a â€žmami, polituj a poraÁ•â€œ. Po pravdÁ› Á™eÁ•eno, v tÁ© dobÁ› jÁ- zrovna nic moc â€žv lÁ›skovÁjnÁ-â€œ nevychÁ›zelo.

Na obzoru se sice po nÁ›jakÁ© dobÁ› vyskytoval jeden Á›varnÁ½ Á›irokolecÁ- policista, mj. dokonce Á•len protiteroristickÁ©ho komanda. ProstÁ› a jasnÁ› takovÁ½ Á•ernÁ½ myslivec Viktorky z BabiÁ•Á•ina Á°dolÁ-. MÁ› dcera byla fascinovÁ›na jak sprÁ›vÁ•Á›ckou uniformou, tak posilovnou dokonale vypracovanÁ½m tÁ›lem a neskute•nÁ› milÁ½m klukovskÁ½m Á°smÁ›vem. SouÁ•asnÁ› vÁjak vadla pod dojmem z jeho Á™eÁ•Á-. ChudÁ›k holka, neuvÁ›domovala si, Á¾e kluk, trÁ›vÁ-cÁ- Á›ivot v posilovnÁ› a na cviÁ•Á›ti, nemÁ-Á¾e souÁ•asnÁ› leÁ¾et v uÁ•enÁ½ch knihÁ›ch i mÁ-t se k nÁ- jak hrdina z mexickÁ© telenovely. V nÁ› kterÁ½ch chvÁ-lÁ-ch na to milÁ½ Á°smÁ›v prostÁ› nestaÁ•il. Na praÁ¾skou workholiÁ•ku (a navrch dÁ›ilkovÁ› studujÁ-cÁ- prÁ›va) jaksi nemÁ›l.

Pro mne byla ze zÁ›jtku nesmÁ-rnÁ› zÁ›bava sledovat, jak si mÁ© dÁ-tÁ› lÁ›me hlavu, onÁ-m proboha myslel â€œ â€žMami, on to Á™ekÁ› takhle, pÁ™itom se tak zvlÁ›jtnÁ› dÁ-valâ€† VÁ-Á›, jsem pÁ™esvÁ›dÁ• jinak, to jsem rozhodnÁ› vycÁ-tila â€œ jÁ› prostÁ› nevÁ-m, co si mÁ›m o nÁ›m myslet...â€œ â€žMami, on se se mnou skoro nebavÁ-, jÁ› se snaÁ¾Á-m bÁ½t na ka¾dÁ© rande pÁ™ipravenÁ›, vymÁ½Á›m, o Á•em bychom se bavili â€œ prostÁ› dÁ™u jak nÁ›mezdni kobyly a on se jen veze...â€œ â€žPÁ™edstav si, nic neÁ™Á-kÁ›, jen se dÁ-vÁ›, a pak se na mne najednou vrhne jak bezdomovec ke Á›vÁ©d stolu...â€œ Kone•nÁ› jednoho dne pÁ™iÁ›la a jen mezi Á™eÁ•Á- sdÁ›lila: "Poslala jsem ho o dÁ-m dÁ›l. Byl to Á•ouma. Ale tak krÁ›jÁ›jÁ›jÁ›snej Á•ouma..." Po

dalÁ›ch Á•trnÁ›cti dnech se rozhodla, Á¾e ji to tam ale vÁ-Á-Á-â€†bec nebavÁ-, Á¾e se pÁ™eci jen vrÁ›tÁ- domu, â€žprÁ½, aby mi nebylo samotnÁ© - jen s Robertem - smutnoâ€œ. A znovu jsme inzerovaly. TentokrÁ›t prodÁ›valy ono vybavenÁ- bytÁ•ku my... VÁ›Á™ili byste, Á¾e jsme ale vÁ-â€†bec neprodÁ›laly? Holt - kdo umÁ- - ten umÁ- ...

Moji milÁ-,

tak tohle bylo cca pÁ™ed dvaceti lÁ©tyâ€†

d@niela